

Химическата война

Преди много хиляди години първобитниятъ човѣкъ водилъ война и се бранилъ отъ своитѣ врагове съ най-прости сръдства: камъни, дървета, кости. По-късно се научилъ да прави копия и стрели, да изковава отъ металитѣ оржия, потрѣбни за всѣкидневния животъ, и оржия за борба съ хората и животнитѣ. Когато билъ изнамѣренъ барутътъ и огнестрелнитѣ оржия, въ военното дѣло настъпила голѣма промѣна. До скоро време огнестрелнитѣ оржия бѣха най-важното сръдство за водене на война. Откритията, които направи науката, бидоха използвани не само за създаване добрини на човѣчеството, а и за усъвършенствуване сръдствата за водене на война.

Голѣмата свѣтсвна война (1914—1918) ни донесе едно ново бойно сръдство: *химическиотрови*, наричани на воененъ езикъ *бойни газове*. Тѣ се смѣтатъ днесъ за най-съвършенното бойно оржие.

Употрѣбавани ли сж по-рано бойни газове

Опити за водене война съ задушливи, отровни и димни вещества сж правени въ най-старо време. Още преди Христа китайцитѣ запалвали мокра слама, горска шума или мокри дървета, за да се криятъ задъ образувалия се димъ. Въ древността е известенъ тѣй наречения *„грѣцки огънь“* — смѣсь отъ горящи вещества: смола, сѣра, и др. Запалена, тая смѣсь давала гжстъ, задушливъ димъ и се е употребявала още 500 години преди Рождество Христово отъ всички народи около Сръдиземно море. Въ сръднитѣ вѣкове сжщо тѣй сж употребявани за военни цели димни и задушливи веще-